

Nieuwsbrief Zomer 2016

INHOUD

- Van de voorzitter
- Nieuw logo voor het lustrum
- Help leerlingen van nu een juiste keuze maken!
- Dies viering 13 februari 2016
- Reünie Nicolaas Maesschool
- De Open Dag
- Examens 2016
- Zilveren Anjer voor Eric Zwijnenberg
- Een Dappere School

Van de voorzitter

De Lustrumcommissie is heel druk met de organisatie van het 100-jarig bestaan van onze school. Het eeuwfeest vindt plaats op zaterdag 11 februari 2017 in de Stadsschouwburg. De huidige leerlingen hebben hun feest in de Melkweg, dus zowel jong als oud kunnen binnendoor naar elkaar toe. Het wordt echt een feest voor elkaar en met elkaar en door elkaar, jong en oud, alle generaties. Op onze nieuwe site zal je na de zomer beetje bij beetje

geïnformeerd worden over het grote feest.

Lidmaatschap van de OLO zal voordelen opleveren. Je mag als eerste kaarten kopen, en tegen een gereduceerde prijs. Je bent al lid van de OLO voor € 12,50 per jaar.

Onze site is geheel vernieuwd. Neem gerust de tijd om een kijkje te nemen. Wij staan open voor tips, en mocht je leuke ideeën hebben dan horen wij het graag.

Dan maak ik ook maar meteen van de gelegenheid gebruik om te vragen of er OLO'ers zijn die ons redactioneel zouden willen helpen. Het gaat om het schrijven van de nieuwsbrief (twee- tot viermaal per jaar), stukjes voor op de site en wellicht een blog. Ook de OLO gaat mee met haar tijd.

Voor nu een heel fijne zomer,
Famke Kamphorst

Lid worden? Ga hiervoor naar onze site:
www.amsterdamslyceum-olo.nl

Ben je al OLO-lid? Dan heb je toch ook al je profiel aangevuld met het wachtwoord dat je op 7 april per mail hebt gekregen?

Nee? Je hebt geen email ontvangen of ben je wachtwoord kwijt? Ga naar www.amsterdamslyceum-olo.nl en klik op Inloggen, je gebruikersnaam is gelijk aan je emailadres en een nieuw wachtwoord kun je daar ook opvragen.

Nieuw logo voor het lustrum

Onlangs werd er op HAL een wedstrijd uitgeschreven voor het ontwerp van een nieuw logo voor het 100-jarig bestaan van 'onze' school. En we hebben een winnaar!

Dit logo is ontworpen door Bartosz Modelski. Bartosz heeft dit jaar eindexamen VWO gedaan en is dus nu ook OLO-lid ☺.

Help leerlingen van nu een juiste keuze maken!

Op 26 oktober 2016 organiseert de OLO samen met Het Amsterdams Lyceum voor de derde keer een loopbaan-bijeenkomst. Het doel van dit event is om de bovenbouw van de huidige

leerlingen praktische informatie te geven bij de keuze van een vervolgopleiding en carrière.

Leerlingen hebben behoefte aan voorbeelden uit de praktijk en jullie kunnen hen daarbij helpen. Heb je een leuk of inspirerend verhaal te vertellen over je eigen beroepskeuze of je huidige carrière, wil je ze vertellen dat er veel meer bij komt kijken dan alleen een vervolgstudie of heb je misschien andere tips? Vertel dan je verhaal tijdens deze bijeenkomst. Het kost je maximaal 2 uurtjes in de ochtend en je helpt de huidige generatie leerlingen enorm. Remy Manck.

Meld je aan bij

secretariaat@amsterdamslyceum-olo.nl

Verslag dies viering 13 februari 2016

Zaterdag 13 februari was het weer zover, de 99ste verjaardag van de school. De laatste Dies in de aula voordat de school volgend jaar haar

100ste verjaardag gaat vieren in de Stadsschouwburg.

De OLO nodigt voor deze jaarlijkse bijeenkomst een oud-leerling uit voor een voordracht; het kan dan gaan over zijn/haar beroep of over een bijzondere interesse voor een bepaald onderwerp. Vorig jaar en ook dit jaar is er voor een

ander soort format gekozen: het Tedx concept. In plaats van één spreker van een uur zijn er twee of drie sprekers in één uur. Binnen de aangewezen tijd vertelt de spreker over zijn/haar passie.

Het bijzondere deze keer is het feit dat maar één van de drie sprekers oud-leerling is: Joost Doense, die in 1983 op onze school eindexamen deed. Paul Gerretsen is oud-leerling van het Nederlands Lyceum en oud-rector van het VCL en rector Roel Schoonveld is oud-Barleaan!

Door de vele aanwezigen ging de Dies wat later van start, het was druk bij de aanmelding. Daar zaten Jacqueline en Betty om iedereen te registreren. De sfeer zat er al meteen goed in. Iedereen was in een goede stemming.

Eindelijk kon Marinus, oud-conciërge, de bel luiden: het moment dat de Dies officieel van start gaat. De aula was vol,

in jaren waren er niet zo veel bezoekers geweest!

Na een kort welkomstwoord van Famke, voorzitter van de OLO, introduceerde Derk de eerste spreker:

Joost Doense, Kolonel bij de Koninklijke Landmacht. Hij begon met een kort filmpje dat -letterlijk- een beeld geeft van de hedendaagse, moderne, professionele landmacht.

Werken bij defensie was voor hem geen roeping. Hij ging na zijn dienstplicht naar de Militaire Academie maar pas daarna, bij het vormen van een beroepsleger in de jaren '90, kwam het besef dat beroepsofficier een niet alledaagse-, maar wel een hele mooie baan is. Intussen is het zijn 'way of life' geworden en heeft het hem gevormd tot wie hij nu is.

Via een zijstap naar nut, belang en noodzaak van het hebben van een krijgsmacht nam Joost ons mee naar de essenties van de landmacht. De mensen maken daar het verschil, niet de wapens. Hij ziet het personeel van de landmacht dan ook als haar grootste kracht: kameraadschap, verbondenheid, zichzelf kunnen wegcijferen voor het team en door kunnen gaan waar anderen moeten stoppen. Kernwaarden zijn morele en fysieke moed, toewijding

en de veerkracht om je aan te kunnen passen aan snel veranderende omstandigheden en om te kunnen gaan met tegenslagen.

Als essentieel verschil met andere beroepen noemde hij de consequenties van beslissingen. Ultimo leiden die niet tot dalende aandelen, maar tot doden of gewonden.

Vraag van Joost: wie van jullie zat er in dienst? Er staken nog heel wat mannen een hand op...

Als persoonlijke pluspunten van zijn loopbaan noemde hij de grote variëteit van werkzaamheden. De ene keer zit je achter een bureau en draag je bij aan beleid dat vaak over vele miljoenen euro's gaat, de andere keer loop je bij ruim 40 graden met 35 kilo op je rug urenlang in een vijandige en onherbergzame omgeving in een ver land.

Hij sloot af met te zeggen dat zijn werk hem behalve veel plezier, ook een schat

aan unieke ervaringen heeft gebracht die hij niet had willen missen.

Na een welverdiend applaus werd de tweede spreker aangekondigd:

Paul Gerretsen, die bezig is met het schrijven van een schets van Dr. Gunning, de oprichter en 1ste rector van deze school

Enthousiast ging Paul van start met zijn even leuke, bevlogen voordracht en Iedereen hing aan zijn lippen.

'God schiep Gunning en zag dat het goed was' Met deze *bon mot* van de vader van oud-leerling Hans Hoetink eindigde Paul Gerretsen zijn voordracht over de bij het eeuwfeest te verschijnen biografische schets van rector Gunning. Vader Hoetink heeft heel raak Gunnings creatieve en impulsieve eigenzinnigheid getroffen. Hij had iets jongensachtigs en kon zich daardoor heel goed verplaatsen in de leefwereld van de puber. Dat was zijn kracht zoals blijkt uit de talloze herinneringen van oud-leerlingen. Gunning had een grondige hekel aan schoolmeesters die niet verder keken dan hun vak, cijfers en rapporten. Hij wilde voor alles jongeren stimuleren hun eigen weg te gaan naar volwassenheid en bood ze daartoe veel vrijheid. Dat dit daadwerkelijk mogelijk was, heeft Gunning als jongen zelf ervaren op een experimentele Engelse school. Het heeft zijn leven gevormd. In Engeland heeft hij ook de betekenis van rituelen leren begrijpen. Een alleraardigste karikatuur van een oud-leerling bracht dat in beeld. Het leven van een lyceïst begon en eindigde in de aula onder het toeziend oog en een handdruk van Gunning.

Een aardig intermezzo was het moment waarop de tekenaar om acht uur in de

ochtend bij een lantaarnpaal stond te wachten. Insiders herkenden het direct als verwijzing naar de legendarische leraar Engels Teixeira de Mattos die als straf zijn tas naar school liet dragen.

En bang als hij was om vieze vingers te krijgen van het krijtje, stopte hij dat in de dop van zijn vulpen. Correctie vanuit de zaal: "niet eens in de dop van zijn eigen pen, maar in die van een van de leerlingen!"

Gunning heeft gelijk gekregen met zijn rotsvaste geloof in zijn leerlingen. Wie terugziet, ziet dat het goed was. Nu het boek nog!

Het schoollied

Zoals elk jaar wordt het schoollied gezongen. De tekst stond op het scherm geprojecteerd en onder begeleiding van Polo de Haas zong iedereen staand uit volle borst mee: Halo, op 't feestelijk samenzijn!

**OOK HET SCHOOLIED HOREN?
BEZOEK ONZE HOMEPAGE:
AMSTERDAMSLYCEUM-OLO.NL**

Joost en Paul ontvingen als dank voor hun voordrachten elk een kistje wijn uit handen van Derk en Maarten. En natuurlijk een groot applaus.

Niet op het programma stond een korte voordracht van **Donald Koppel**. Maar er is altijd ruimte voor improvisatie en spontane acties. Donald wilde graag aansluitend op het schoollied het „Lyceumfluitje” laten horen en iets over de geschiedenis hiervan vertellen. Goed dat Donald dit mooie en bijzondere verhaal met ons heeft gedeeld.

„Vlak na de bevrijding keert een jonge vrouw via de Amstelveenseweg op een fiets met houten banden huiswaarts. Tineke Guilonard is kort daarvoor in het concentratiekamp Ravensbrück bevrijd. Bij het ouderlijk huis aangekomen fluit ze de eerste acht tonen CCAFFGAG van Halo Op 't Feest'lijk Samen Zijn.

Haar moeder opent de deur met de woorden "zo ben je daar", alsof het de gewoonste zaak van de wereld is.

Twee jaar geleden floten de aanwezigen op de Dies die acht tonen op initiatief en onder leiding van Polo de Haas. Groot succes.

Waarom maken we er geen ringtone voor de smartphone van, dacht ik toen.

Mijn voorstel aan het Bestuur is: faciliteer dit, in het kader van het honderdjarig bestaan van ons trouw lyceum.

Zit je in de tram, gaat zo'n telefoon af, dan weet je: dit is een van ons. Doen, zou ik zeggen!

Afgaand op de reactie van de aanwezigen vinden ze dit een prima idee.

Nogmaals: doen dus!"

Donald Koppel (1962)

Rector **Roel Schoonveld**, de derde spreker, begon te vertellen dat hij het 1ste hoofdstuk al van Paul te lezen had gekregen: "Dat belooft wat voor zijn boek!" En verder dat de nieuwe leerlingen nog steeds iets krijgen bij hun aantreden: een lyceumtrui en ook een hand van hem, net zoals in de tijd van Gunning. Voordat Roel de aanwezigen uitnodigde voor een rondleiding naar en door de nieuwe kantine werd er een film vertoond over de totstandkoming daarvan. De aula liep leeg, maar niet heel veel later stroomde die weer vol. Het kostte zelfs moeite om de laatste 'plakkers' weg te krijgen, en veel groepjes gingen samen ergens eten.

Het was een zeer geslaagde Dies in de aula. Volgend jaar vindt de viering van de 100ste Dies Natalis plaats in de Amsterdamse Stadsschouwburg!

(Alle foto's van de Dies 2016 zijn te bekijken op de OLO website: amsterdamslyceum-olo.nl/dies-2016/)

Reünie Nicolaas Maesschool

Omdat veel van onze oud-leerlingen afkomstig zijn van de Nicolaas Maesschool bieden we ze graag de gelegenheid om het hierna volgende oproepje te plaatsen. Dit geldt trouwens ook voor de Roemer Visscherschool, die tegelijk startte in hetzelfde gebouw en later geruisloos is opgenomen in de NMS.

Save the date!

Zaterdag 17 september viert de Nicolaas Maesschool zijn honderdjarig bestaan met een reünie voor alle oud-leerlingen.

Voor meer info: <http://nicolaasmaes.nl>

De Open Dag (door Betty van Cleef)

Matteo (de kleinzoon van OLO secretaris Paula van Cleef-Joachimsthal) zit in groep 7 en moet volgend jaar

deelnemen aan de grote middelbare-scholen-Bingo van Amsterdam. Je moet tegenwoordig 10 scholen op je voorkeurslijst zetten, daarom zijn we dit jaar vast begonnen met het bezoekrondje.

Welkom in de wereld van open avonden, lesjesmiddagen, praatjes van rectoren, en een enorme stroom ouders en kinderen die je op alle scholen opnieuw tegenkomt en soms in colonne van de ene school naar de andere fietst.

Zaterdag was ik nog in de aula als "de dochter van Paula", om te helpen bij de diesviering van de OLO, dinsdag stond ik als "moeder van Matteo" in de rij die al op de kade begon, om de school te mogen bezoeken. Er stond een gure wind en Matteo (10) en zijn broertje Daniel (8) kwamen dicht tegen me aan staan. Ik pakte mijn telefoon en stuurde

Roel Schoonveld een berichtje: "Dit is wel heel wonderlijk, moet ik in de rij staan om jou te zien!" De school en mijn telefoon hadden elkaar intussen herkend en waarschijnlijk was ik de enige in die lange rij die via het wifi-netwerk van De School met de rector zat te appen ...

We kregen een prachtig plastic tasje van Het Amsterdams Lyceum met wat documentatie erin. Eenmaal binnen konden we gelukkig nog net een plaatsje vinden, Daniel kroop bij me op schoot. Roel sprak en de waarnemend

rector mevrouw Andriessen en een leerling vertelde nog dat zij op een andere school geplaatst was, daar de eerste klas had gedaan en daarna opnieuw had geprobeerd op Het Amsterdams te komen, wat dus gelukt was!

De jongens (fervent schakers) wilden als eerste bij de schaakclub kijken, daarna bij wiskunde en Italiaans. In lokaal X zaten de schaakjongens al klaar. Matteo schoof op de stoel tegenover de beste schaker van het Amsterdams en Daniel nam het bord ernaast voor zijn rekening. Binnen anderhalve minuut keken de 2 lyceïsten elkaar vertwijfeld aan: "Ik ben de beste speler van school, ik ben 18 en ik heb verloren van een 8ste groeper!" "Ik ook."

Helaas heren, de jongens zijn pas 8 en 10 en zitten in groep 5 en 7. De heren namen het gelukkig sportief op. Daniels tegenstander wist het tweede potje wel te winnen, en die van Matteo zei: "Jullie moeten hier op school komen hoor, dat is gaaf voor de Interlyceale!"

Matteo wil graag naar Het Amsterdams, vooral voor de buitenschoolse activiteiten (De Drietand en de schaakclub) en Italiaans. Hij vindt het een mooi, groot gebouw en een prachtige aula, de mooiste die hij tot nu toe kent.

Daniel zei: "Een groot gebouw, waar je toch makkelijk de weg kunt vinden, als je maar weet waar de lokalen zijn, dan vind je de rest ook. En je kunt over de kantine heen fietsen!"

Weer buiten kwamen we een (ook goed schakend) vriendje tegen. Matteo: "Je moet naar lokaal X, daar kun je winnen

van de beste van de school!" Tja, of je kijkt of je het onderwijs hier ziet zitten... dat is niet waarop de jongens hun beslissing baseren, vrees ik.

Matteo - nog niet bekend met een uitdrukking over iets van kop en schouders - zuchtte onder de poort: "Deze school staat op mijn lijstje met z'n voeten op de andere scholen!".

Hoe leuk zou het zijn als op de examenborden behalve de naam van mijn moeder en die van mijn broer (1974) ooit ook die van mijn kinderen zouden staan!

februari 2016

Examens 2016 **(door Roel Schoonveld)**

De examenresultaten waren weer zeer goed dit jaar: 96% is geslaagd, 11 leerlingen krijgen zelfs het predicaat "Cum Laude" toegekend, omdat ze gemiddeld een hoger cijfer hebben behaald dan 8,0 met maximaal één 7 en geen lager cijfer bij de eindcijfers. Dit predicaat bestaat nu voor het eerst officieel, vroeger had iedere school daarvoor zijn eigen regeling.

Een belangrijk verschil met vroeger is dat alle leerlingen nu in hun schoolexamenperiode ook 80 klokuren moeten besteden aan een zelfgekozen onderwerp, waarvoor ze onderzoek moeten verrichten. Dit onderzoek leidt dan tot een profielwerkstuk, meestal in

geschreven vorm, maar het kan ook een presentatie of en andere uitingsvorm zijn. De titels van die profielwerkstukken geven vaak aan wat de leerlingen na Het Amsterdams willen gaan doen en in ieder geval geven ze een interessant beeld, ik noem wat titels:

- De realiteit achter eiwitsupplementen
- Het zuiveren van pyrazool uit drinkwater
- Egoïsme à deux: paradox of prachtrelatie?
- Pseudo-herinneringen, kan het geheugen worden beïnvloed?
- Hoe politici tijdens toespraken het publiek manipuleren. Een analyse van verbale- en non-verbale manipulatietechnieken in politieke toespraken
- "The Downfall of the Butterfly - Tracing the Image of Depression on Kendrick Lamar's 'To Pimp a Butterfly'"
- Pomade, een onderzoek naar opbouw, samenstelling en effecten
- Schelden in het Nederlands: hoe en waarom?
- Mijn ideale speech

Kortom: met deze leerlingen komt het wel goed! Zo'n profielwerkstuk kan een mooie opmaat zijn naar wetenschappelijk onderzoek dat tijdens de studie daarna kan gaan plaatsvinden.

En natuurlijk is het behalen van het diploma een afsluiting van een periode. Het levert een mengeling van gevoelens op: verwachtingen voor de toekomst, mét of zonder tussenjaar, maar anderzijds de weemoed van het verlaten van het oude, trouwe Lyceum. Eén moment van terugkeer zal er voor vrijwel iedereen wel zijn: op 11 februari vieren we ons honderdjarig bestaan.

Zilveren Anjer voor Eric Zwijnenberg (door Paula van Cleef)

Op 15 juni jl. ontving Eric Zwijnenberg in het Koninklijk Paleis op de Dam uit handen van prinses Beatrix de Zilveren Anjer voor zijn inspanningen ten behoeve van het molenbehoud in Nederland in het algemeen en in Noord-Holland in het bijzonder.

De Zilveren Anjer wordt sinds 1950 jaarlijks toegekend aan personen die zich vrijwillig en onbetaald hebben ingezet voor de cultuur of de natuur in het Koninkrijk der Nederlanden. Prins Bernhard heeft tot zijn overlijden in 2004 de onderscheidingen uitgereikt. In 2005 heeft Prinses Beatrix deze taak overgenomen.

Toen ik dit bericht las in een Nieuwsbrief van het Prins Bernhard Fonds, herkende ik de naam als die van een oud-leerling met een uitgebreid fotoarchief van docenten uit zijn tijd, waarop de redactie van het bulletin dikwijls een

beroep heeft gedaan. Eric (geboren in Heiloo, 1946) zat vanaf 1958 op Het Amsterdams Lyceum en haalde daar in 1964 zijn diploma HBS-B.

Ik feliciteerde hem namens de OLO met zijn onderscheiding en vroeg hem meteen naar wat meer bijzonderheden over zijn molenactiviteiten:

"Toen ik in '58 op het Amsterdams kwam was ik al geïnteresseerd in molens, want mijn ouders kwamen al in 1953 in het bezit van een poldermolen in Egmond, waar het gezin de weekenden en de vakanties doorbracht. Toen de molen in 1967 werd gerestaureerd raakte ik bestuurlijk betrokken bij de molenwereld, en vervulde allerlei bestuursfuncties in diverse molenorganisaties.

De Wimmener Molen van Eric Zwijnenberg in Egmond aan den Hoef

Ook nu nog ben ik erg actief op dat gebied. Ik was medeoprichter van het Gilde van Vrijwillige Molenaars dat in Nederland de opleiding tot molenaar verzorgt, wat leidt tot een diploma dat wordt uitgereikt door de vereniging De Hollandsche Molen, waarvan ik ook vele jaren bestuurslid ben geweest. En ik was in 1973 de bedenker van de

"Nationale Molendag", een evenement dat nog altijd bestaat, en waarbij vele honderden molens in Nederland hun deuren openen voor het publiek.

Klasgenoten uit die tijd herinneren zich ongetwijfeld onze molen, want vele zijn er geweest. Tweemaal tijdens de traditionele "Mei-Uittocht" van het Amsterdams Lyceum (met zo'n elf bussen naar Bergen-NH) maakte mijn klas zich 's middags los van de rest van de school (die de duinen inging voor een spel) en toog naar de molen in Egmond. De mooie donkere nachten in Egmond wekten mijn belangstelling voor de sterrenhemel. Na de HBS ging ik sterrenkunde studeren, eerst in Amsterdam, daarna in Leiden, waar ik promoveerde op een onderzoek naar kosmische röntgenstraling. Na acht jaar in het ruimteonderzoek werkzaam te zijn geweest ging ik het onderwijs in, en was 27 jaar leraar natuurkunde op wat toen nog de HTS-Alkmaar heette (tegenwoordig Hogeschool InHolland).

Maar al die tijd bleven de molens de rode draad in mijn leven vormen, wat nu dus leidde tot deze geweldige onderscheiding met een Zilveren Anjer."

Wie het 'filmportret' van Eric wil zien dat speciaal voor deze uitreiking door het Prins Bernhard Cultuurfonds werd gemaakt, moet even kijken op: <https://youtu.be/Moo2v77vds0>

En de uitreiking van de Zilveren Anjers 2016 is te zien op: https://youtu.be/o6R_plblejg

IN MEMORIAM

Fleur Hekking-van der Reijden (1968)
Erik Blaisse (1940)
Hans Blauwkuip (1942)
Mary van den Dries-Wiedemann (1938)
Wim Kramer (1950)
Paul van Hasselt (1944)
Fred Weber (1981)
Helene Marie Kist-Korthof (1948)
André Ulbrich (1942)
Annie Bartje Feenstra (1961)
Hans Bethlem (1944)
Hans Hoogstraten (1968)
Magda van Meurs-Westerveld (1950)
Sonja Slothouwer (1963)
Hans van Loon (1946)
Thom Lieftinck (1953)
Wil Swaan-Kallenborn (1949)
Attie van Hall (1953)
André de Bock (1956)
Willy Zeverijn (1946)
Trix van Dijk (1973)

EEN DAPPERE SCHOOL,

dat was het motto waaronder op initiatief van het Amsterdams 4 en 5 mei comité in de aula van HAL op 4 mei een bijeenkomst plaats vond als één der "Huizen van Verzet".

Onder de toehoorders waren behalve buurtbewoners en andere geïnteresseerden ook een aantal oud-leerlingen.

Zij kregen een uitgebreid programma voorgeschoteld:

Nienke Altena onderzoekt voor haar promotie het onderwijs op middelbare scholen tijdens de bezetting. Zij schetste de rol van rector Gunning rond de verwijdering van zijn joodse leerlingen in september 1941.

Frank Heijligers, kleinzoon van Dr. Gunning, las toepasselijke fragmenten voor uit dagboeken van zijn grootvader.

Mart Benders herdacht haar vader, docent Johan Benders, die veel verzetswerk deed in de vorm van hulp aan onderduikers, tot zijn verraad in april 1943.

Zij werd geïnterviewd door twee studentes aan de UVA, die over haar vader een korte documentaire maakten: Roos Harms en Corine Bossink.

De bijeenkomst werd besloten door een panel onder leiding van Hanneloes Pen (Het Parool) met rector Roel Schoonveld, en de oud-leerlingen Anneke Goudsmit - ondergedoken met haar broer Eric - en Debby Hakker - scholiere tijdens de bezetting. Fotograaf Jur Oster maakte voor het comité een fotoserie, die je op onze website kunt bekijken:

www.amsterdamslyceum-olo.nl

OP DE HOOGTE VAN DE LAATSTE
NIEUWTJES BLIJF JE IN ONZE

FACEBOOK GROEP:

www.facebook.com/groups/OLOAmsterdamsLyceum/

OF ONZE **LINKEDIN GROEP:**

www.linkedin.com/groups/8335809

WIL JE REAGEREN NAAR
AANLEIDING VAN DEZE
NIEUWSBRIEF:

INFO@AMSTERDAMSLYCEUM-OLO.NL

